

z njima vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 8 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostno pisma se ne sprejemajo in rokopi si ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Stefan Godina. Lastnik koncesij lista „Edinosti“ — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadrage z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
za pol leta „ 12.—
za tri mesece „ 6.—
Za nedeljsko izdajo za celo leto 520
za pol leta 260

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasne računanje na milimetre v širokosti ene kolone Cene: Oglasni trgovci in obrtniki mm po 10 vin. Osmrtne: zalivali, poslanice, oglasni denarni za- mm po 20 vin. Oglas v tekstu lista do pet vrst K 5.— vsaka nadaljna vrsta „ 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšerlatni oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno za upravo „Edinosti“. Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerlatni oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštahranilnični račun št. 841.652.

Ruski napadi v Karpatih odbiti. Operacije južno od Dnjestra napredujejo

Francoski in nemški napadi na zapadnem bojišču. — Z nemško-ruske fronte nobenih posebnih dogodkov.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ, 21. (Kor.) Uradno se objavlja: 21. februarja 1915. Opoldne.

Položaj na Poljskem in v zapadni Galiciji je v splošnem neizpremenjen. Včerajšnji dan je potekel mirno.

V boju na karpatski fronti, od Dukle do Wyszkowa, je bilo zopet več ruskih napadov odbitih s težkimi izgubami za nasprotnika. Ujeli smo 750 mož.

Operacije južno od Dnjestra napredujejo.

V Bukovini vlada mir. Namestnik šefa generalnega štaba pl. Höfer, inl.

Izmišljene vesti o spopadih med našimi in rumunskimi četami.

DUNAJ, 21. (Kor.) C. kr. brzojavni korespondenčni urad je pooblaščen, da izreče konstatirano, da so iz „Univerzala“ izhajajoče vesti o nekem spopadu med našimi in rumunskimi četami pri Verciorovi, ki sta jih prinesla sedaj tudi pariški „Matin“ in petrograjska „Birdževija Vjedomih“ s podrobnejšimi podatki o poveljnikih in izgubah tendenciozno izmišljene.

Ruski podaniki o avstrijskem gostoljubju.

DUNAJ, 20. (Kor.) Sedaj v Meranu se muče ruski podaniki so poslali meranskemu krajevemu glavarju dopis, v katerem izjavljajo, da smatrajo za svojo dolžnost, da izrečejo avstro-ogrski vladi svojo globoko občuteno žalost, da se vključ vseh strogoosti vendar vedno humanu ravna njimi in se jim omogočuje, da nadaljuje svoje življenjske potrebe. Pozivljajo svoje sorojake v drugih krajih monarhije in v nemški državi, da store enako, da se pokaže resnica in zavrne čestokrat se pojavljajoča obrekovanja trditve, da obe zvezani državi kršite človeške pravice in tako tudi čisto vrednost.

Posvetovanje vojaških zdravnikov na bojišču.

DUNAJ, 21. (Kor.) Iz vojnege častnikarskega štapa se poroča: Na povabilo armadnega sanitetnega šefa četrte armade, generalnega štabnega zdravnika dr. vit. pl. Hortynskega se je zadnje dni vršil vojni zdravniški kirurški pogovor, katerega se je udeležilo preko sto avstro-ogrskih in nemških zdravnikov iz celega armadnega območja.

Veliko število častnikov, med temi armadni etapni poveljnik generalmajor Brunswik pl. Koronysa in njegov generalni štabni šef podpolkovnik Hoenigschmidt, se je udeležilo prireditve.

Ko se je predsednik v globoko čutenih besedah spominjal generalnega višjega štabnega zdravnika dr. pl. Pecka, ki je izvrševanje svoj poklic, preminil na tako tragičen način, se je začelo strokovno-znanstveno posvetovanje. Pri tem je nastopilo več po operacijah ozdravljenih ranjenikov ter se je pričelo nekaj vrstnih vojni kirurških vprašanj. Razprava, katere se je udeležilo več nazornih, je vzbudila vsestransko veliko zanimanje, posebno ker je nudila pregled o delovanju vseh v njih stojičih armad in vsake etape.

Skladno z izkušnjami sedanjice in prejšnjih vojen, so se vsi navzoči izrekli za konservativno postopanje.

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN, 21. (Kor.) Veliki glavni stan, 21. februarja 1915.

Vzhodno bojišče.

Tudi včeraj ni prišlo v ozemlju severno-zapadno od Grodna do nobene bistvene izpremembe.

Severno od Ossowieca, jugovzhodno od Kolna in na fronti med Przasnyczem in Vislo (vzhodno od Plocka) so se boji nadaljevali.

Na Poljskem južno od Visle ničesar novega.

Vrhovno armadno vodstvo.

S francosko-nemškega bojišča.

BERLIN, 21. (Kor.) Wolfow urad poroča: Veliki glavni stan, 21. februarja 1915.

Zapadno bojišče.

Pri Neuportu je zadela neka sovražna ladja, menda neki isalec min, na neko mino in se je potopila. Sovražni torpedni čolni so izginili, ki so bili obstreljavani. Na cesti Gheluvelt-Ypern, smo zavzeli po en sovražni strelski jarek. Ujetih je bilo par vojakov.

V Charpagnu je vladal včeraj po težkih bojih preteklih dni razmeroma mir.

Pri Combresu so bili z močnimi silami in veliko trdnostjo izvršeni francoski napadi odbiti s težkimi izgubami za nasprotnika. Ujeli smo 2 oficirja in 125 vojakov.

V Vogezih je napredoval naš napad.

V ozemlju jugovzhodno od Sulzerna smo zavzeli višino pri Hohrodu in zasedli Bretzel in Widenthal.

Vrhovno armadno vodstvo.

Francosko časopisje o ruskem umikovanju.

PARIZ, 21. (Kor.) Francosko časopisje priznava, da so se Rusi morali umakniti na obeh krilih, vendar pa pravijo, da je to umikanje strateške vrste.

Blokada angleškega vodovja.

Potopljene ladje.

HAMBURG, 20. (Kor.) Hamburger Nachrichten poročajo iz Stockholma: Nekaj angleških vojaških transportov, obstoječ iz 2000 mož, je bil skupno s transportnim parnikom, v angleškem Kanalu potopljen.

Goeteborger Aftenblad, ki je dobil to poročilo, garantira za zanesljivost vira.

LIVERPOOL, 20. (Kor.) Parnik „Cambank“ je bil na potu iz Cardiffa v Liverpool na višini otoka Anglesey od nekega nemškega podmorskega čolna torpediran brez opomina.

Trije moške posadke so bili ubiti, dva, ki sta skočila raz krov, sta utonila. Ostala so bili rešeni.

LONDON, 21. (Kor.) »Bard of Trade« naznanja: Vlada je sklenila, da dobe posadke angleških trgovskih ladij, ki bi bile v izvrševanju svojega poklica ubite ali ranjene, isti preskrbovalni vžitek, kakor moštvo enakega čina v brodvju.

ESBIERG, 21. (Kor.) Združena paroplovna družba včeraj pet ladij ni mogla odposlati na vzhod, ker se je branilo moštvo. Intervencija policije je bila brezuspešna.

Ponesrečeni norveški parnik.

KOPENHAGEN, 21. (Kor.) »National Tidende« poroča: Sedem s petdeset norveški parnik »Belridge«, ton vtrebojem

Potegnil je iz blagajne pobotnico za tisočestvo frankov, ki mu jo je izročila za Vincartovo plačilo.

»Ali menite, da vaš mož ne pride na sled vašemu pomeverjenju?«

Bila je strta, omejena, kakor da bi jo bil kdo s kolom udaril po glavi. Lheureux je stopal gorindol po sobi, med oknom in pisalno mizo in je ponavljal venomer: »Jaz mu že nekaj pokažem!«

Nato je stopil k njej in je naekrat dejal z mehkim glasom:

»Saj vem, da vam stvar ni prijetna, toda saj ne gre vam za glavo! Ali drugega sredstva ni, s katerim lahko poplačate delgove . . .«

»Kje naj vzamem denar?« je odvrnila Ema in je vila roke.

»Ah, če ima človek prijatelje kakor vi.«

Pri tem jo je pogledal tako ostro in strašno, da jo je obšla groza po vsem telesu.

»Nadpišem vam menico . . .«

»Dovolj imam že vaših menic . . .«

na krovu, se je na potu v Amsterdamu ponesrečil, ker je vozil sredi v Kanalu na višini Folkestone. Ker se je sprednji prostor kmalu popadnil z vodo, je ukazal kapitan Olsen posadki, obstoječi iz 18 mož, naj gre v čolne. Ko je šel parnik nekaj časa naprej, je kapitan mislil, da ga bo mogoče rešiti in je šel na krov. Spravil je vse sesalke v akcijo in res rešil ladjo. Petrolej se ni pokodoval.

Nizozemska proti neutrainih zastav.

AMSTERDAM, 20. (Kor.) V zbirki diplomatskih spisov, ki se, kakor je bilo poročano, obelodane, je spis inozemskega ministra za zunanje zadeve, ki ga je pisal dne 15. februarja angleškemu poslaniku siru Clanu Johnstone, v katerem se opozarja na to, da se mora dejstvo uporabe zastave kake druge države brez njenega dovoljenja vedno smatrati kot zloraba. V vojnih časih dobi taka zloraba značaj, čigar resnost mora spoznati vsaka država, ki je podpisala pariško izjavo. Ta značaj kompromitira neutraino zastavo, povzroča dvom glede neutrainih ladij, ki nosijo lastno zastavo, ter jih izpostavlja možnosti, da same veljajo za sovražne ladje in da se jim lahko pripete nevarne posledice.

Nizozemska vlada ne more dovoliti, da bi se na določila spisa »Marchant Shipping« baziralo pripoznanje pravice, da bi angleške trgovske ladje od svoje strani v isto vrsto uporabljale nizozemsko zastavo. Tudi nizozemski zakonik prepoveduje zlorabo nizozemske zastave, vendar pa ne postopajo z izjemo analognost kot spis »Marchant Shipping« da bi namreč smatrali slučaj zlorabe zastave kot sredstvo, da se ubiže sovražniku. Doznano je, da angleška vlada ne bo mogla vedno zabraniti, da bi kake trgovske ladje uporabila neutrainne zastave. Toda nizozemska vlada misli, da sme pričakovati, da britiška vlada ne bo mogla sankcionirati nobene zlorabe, ki bi spravila nizozemsko plovbo v vozne nevarnosti.

Pogreb kapitana »Blücher«.

EDINBURGH, 21. (Kor.) Včeraj je bil tu pokopan kapitan nemške križarke »Blücher« z vsemi vojaškimi častmi. Krsta se je nahajala na lafeti, ki jo je vozilo 6 parov konj. Na krsti se je nahajala nemška zastava. Četrty polk Royal Scots je oddal zadnje strelje. Zalni govor je imel nemški pastor iz Edinburga.

Angleški ladjedelniški delavci dobe zvišano mezd.

LONDON, 21. (Kor.) Pomorska oblast je v očigled draginji zvišala mezd ladjedelniškim delavcem.

Angleški parlament.

LONDON, 20. (Kor.) Kakor poročajo »Times« se pričakuje, da bo trajalo sedanje zasedanje parlamenta do srede marca, najbrže do 11. marca.

Spodnja zbornica se zopet sestane po Veliki noči in bo trajalo zasedanje najbrže tri tedne.

LONDON, 20. (Kor.) — V seji spodnje zbornice dne 18. t. m. je rekel Grey odgovarjajoč na neko vprašanje, da z ruskim vojskojlo niso v zvezi nobeni pogoji politične naravi, tudi niso predlagani. — Glavna vez, ki združuje sedaj oba naroda, je vojna. On da ne more sedaj podati izjave glede sklepanja trajnih trgovinskih odnosa med obema državama.

Glede japonskih zahtev do Kitajske je rekel Grey, da sedaj ne more podati zbornice nobenega podatka o zaupnih informacijah, ki jih je dobil od Japonske.

Dne 5. septembra da so ruska, francoska in angleška vlada podpisale v Londonu

»Prodaj različne stvari . . .«

»Saj nimate ničesar več, kar bi lahko prodali,« je dejal in je zmignil z rameni.

Nato je zavpil skozi okence v svojo trgovino: »Anica, ne zabi treh kuponov št. 14.«

Ema ga je razumela in ga je samo še vprašala, koliko denarja je treba, da se prepreči dražba.

»Prepozno je.«

»Toda če vam prinesem nekaj tisoč frankov? Tretjino cele svote? Polovico?«

»Ne hasne nič več!«

Počasi jo je porival k vratom.

»Rotim vas, gospod Lheureux, imejte samo par dni potrpljenja!«

htela je.

»Ah, zdaj še jok!«

»Poženj me v obup.«

»To mi je žalobog, vseeno,« je dejal in je zaprl vrata za njo.

7.

Mirno je sprejela prihodnjega jutra sodnega izvršitelja, gospoda Hareuga, ki je

nu pogodbo, ki je bila takrat objavljena v časopisu, glasom katere so se imenovane vlade zedinile, da ne sklene nobene separatne miru. Tudi so se dogovorile, da stavijo tudi v slučaju, če bi prišlo do mirovnih pogajanj, samo sporazumno z vsemi zavezniški mirovne predpogoje.

Članek 2. angleško-japonske zveze združuje isto obvezo in obvezuje pri uravnavanju vprašanj, ki nastanejo iz vojnih dogodkov na daljnem Vzhodu, samo vse štiri države.

RIM, 21. (Kor.) Z ozirom na razmere, ki vladajo v severnih pomorskih pokrajinah, je mornariški minister, da olajša spoznanje narodnosti italijanskih ladij, odredil, da morajo imeti domače trgovske ladje, ki vozijo v imenovana vodovja, vedno razobešene zastave in vrh tega v dolgi in široki vrstah narodne barve v isti razpredelbi kakor v zastavi, kakor tudi ime ladje in domačega pristanišča v takih imkah, da jih bo mogoče videti že od daleč.

Dalje se opozarja na umestnost, da se ponudi ta identična znamenja kakor tudi narodna zastava primerno razsvetle.

Istočasno je pozval mornariški minister ladijske kapitane, da naj v slučaju, če zapazijo kak podporni čoln, ustavijo in mu oddajo najpogostejše podatke, da se lažje dožene identiteta narodnosti ladje.

Spomenica SirGrea Zedinjenim državam glede ladje »Lusitania«.

LONDON, 20. (Kor.) Spomenica Sir Edvarda Greya Zdrženim državam glede »Lusitanije« poudarja, da spis »Marchant Shipping« dovoljuje vsakemu poveljniku trgovske ladje, da se v vojnih časih poslužuje angleške zastave, da se izogne zaplenbi. Enak predpis velja v drugih državah. Nobena država tega ne zabranjuje. Kateri pa Nemčija sedaj napoveduje zato namen, da bi motili trgovske ladje, takoj ko jih zapazi, kar se do sedaj ni smatralo za vojno, temveč za morsko ropanje, se dozdajne, da Zedinjene države ne morejo zadržati od angleške vlada, da naj bi ta izdala povelje, ki naj bi ne smo odvzelo poveljnikom trgovskih ladij možnost, da bi zbežali, temveč jih celo gnal v pogubo.

Grey se za vsak slučaj sklicuje na ameriško meščansko vojno, v kateri so se ameriške ladje posluževale angleške zastave, da so se tako ubranile zaplenbe.

Ne bilo bi pravično, ako bi sedaj v drugem slučaju Zedinjene države in druge neutraine države štele angleškim ladjam v zlo, če bi postopale ravno tako.

Angleška vlada ne namerava, nasvetovati poveljnikom trgovskih ladij, da naj v obče uporabljajo tve zastave ali da bi se k tem zatekali tudi v druge svrhe, da se rešijo zaplenbe ali uničenja.

Dolžnost vojskujke je, da se prepriča o nacionaliteti in značaju trgovske ladje. Obče je pripoznano, da ako se ta dolžnost izpolni, angleška ladja s tem, če razobeši neutraino zastavo, ne more škodovati neutraini plovbi.

Angleška zastava stališče, da bi, ako bi neutraini vsled neizpolnjevanja te dolžnosti, trpeli izgube, sovražne ladje one države, ki je izdala zapoved, da se ta dolžnost ne izpolnjuje, morale nositi odgovornost.

Angleška nota Zdrženim državam glede parnika »Wilhelmine«.

AMSTERDAM, 21. (Kor.) Nota, ki jo je Angleška poslala Zedinjenim državam v odgovor glede parnika »Wilhelmine«, se

dospel z dvema pričama, da sestavi inventar zarubljenih predmetov.

Začeli so v Bovaryjevi delavnici sobi. Črepinje niso zapisali, ker so smatrali za predmet, ki je bil neobhodno potreben pri izvrševanju poklica. Toda v kuhinji so našli lonce, skledice, stolice, svečnike in v spalnici sobi so zapisali vse galanterijske predmete, nahajajoče se na stojalu. Pregledali so Emine obleke, perilo, njeno toaletno sobo, tako da je ležalo pred njimi vse njeno življenje do najmanjše posameznosti, kakor golo truplo na mizi pred očmi zdravnikov.

Gospod Hareug je imel suktnjo popolnoma zapeto in belo ovratnico.

Od časa do časa je vprašal: »Dovolite, gospod, dovolite?« Včasih je tudi vzkliknil: »Krasno, res krasno.«

In nato je zapisal predmet na svojo polico in pri tem pomakal pero v koščen tintnik, ki ga je držal v roki.

Ko so dovršili popisovanje po sobah, so odšli na pod. Tu se je nahajala pisalna

je danes razglasila. Pravi, da je bil nemški razglas glede živine eden vzrokov, da se Wilhelmma stavi pred konfiskacijsko sodišče. Vlada je od takrat zvedela, da je bil razglas dvignjen v kolikor pridene v poštev živila, dozdnevno z običnim namenom, da bi se otežilo postopanje proti »Wilhelmini«.

Odgovor našteva potem prestopke Nemcev proti narodopravnemu vojnemu običaju in poudarja, da bombardirajo odprta obrežja, da mečejo iz letal bombe na nebranjene kraje, da so zaplenili neutraine ladje na potu v Dublin, Belfort in odprta mesta vzhodnega obrežja, ki so vozile žito in druge reči pogoje kontrebande, s čimer se je postopalo s takimi lukami kot utrjenimi kraji ali kot z operacijskimi pristanišči.

Angleška lahko zato smatra Hamburg, ki je deloma zavarovan po utrdbo, ob utru reke Labe, kot utrjeno mesto in operacijsko torišče.

Nota zaključuje, da je Nemčija s tem dvignila razliko med civilnim prebivalstvom in vojskujko. Sed. Angleška dolgo časa ni mislila na protidredbe, do katerih je bila upravičena. Ali brezmišelnost je pričakovati, da bi zavezniški na svojo lastno veliko škodo vezali s predpisi in principi, katerih pravičnost upoštevajo, ako se obojestransko ravna po njih, katere pa so zavezniški odkrito ne upoštevajo.

Ako torej Angleška proglasi živila za absolutno kontrebando, ali ako mora proti nemški trgovini uporabljati druge represalije, pričakuje zaupno, da neutraini ne zavržejo take akcije, sklicujejo se na narodopravne doktrine in sicer toliko časa, dokler ne morejo prisiliti Nemčije, da niti človeške sankcije, niti.

Amerikanski zakon o nakupu ladij. WASHINGTON, 20. (Kor.) Vodstvo demokratske stranke je sklenilo, da bo dalo imenitno proči zakon o nakupu ladij ubiti v govorci, če se Wilson predpusti akciji. Predsednik je zopet odposlal, da bi odredil posebno zaseda je kongresa v svrhu nadaljnje razprave o zakonu.

Turčija proti tropsporazumu.

CARIGRAD, 20. (Kor.) Poročilo glavnega stana pravi:

Na različnih bojiščih ni zaznamovali nobene izpremembe.

Sovražni brodovje ni poskušalo včeraj nobenega napada na Dardanele.

Goltz paša v Smirni.

CARIGRAD, 21. (Kor.) Kakor poročajo turški listi iz Smirne, je prispel tjakaj feldmaršal von der Goltz paša, ki je bil sprejet z velikimi častmi.

Bombardiranje Dardanel.

CARIGRAD, 20. (Kor.) Poročevalec »Agence tel. Milli« poroča o včerajšnjem bombardiranju Dardanel:

Sovražni brodovje je obstojalo iz štirih francoskih ladij in je pričelo streljati ob 8 in pol dopoldne iz daljave 16 km s topovi največjega kalibra. Turška artilerija kljub čarkalni toči ni odgovarjala, ampak je čakala, da se je sovražnik približal. Faktično se je približal sovražnik obrežju, ne da bi imel utrdbe. V tem trenutku je turška artilerija pričela streljati.

Od 18 strelcov, ki jih je oddala, so zgrešili le štirje, ostali so zadeli. Admiralška ladja je bila težko poškodovana in je bila

miza, v kateri so bila zaklenjena Rudolfovina pisma. Morala jo je odpreti.

»Oha, korespondenca,« je dejal Hareug z diskretnim nasmehom. »Toda dovolite za hip! Prepričati se moram, da-li ni še kaj drugega v predalih.«

Vzel je pisma in jih je stresel, kakor da bi hotel videti, če se bodo iz njih vsuli cekini. To jo je razburjalo, videč, kako se je ta nerodna roka dotaknila listov, ki so bili nekoč neskončno dragi njenemu srcu. Slednjič je bila sodni izvršitelj odšel. Felicita, ki je tudi odposlala v naročilom, da zadržuje Bovaryja, se je vrnila, in moza, ki je imel nalogo, da nadzoruje zarubljene stvari, je Ema skrila na kašči. Moral ji je objubiti, da se ne bo zgenil od tam.

Karel se je zdel slabe volje. Ema ga je opazovala ves večer z boječimi očmi in je iz njegovnega nagubnega obraza brala svojo lastno obžubo. Če se je pa ozrla v peč s kitajsko ograjo, v široke zavese, v naslonjace, v vse one reči, ki so imele v sladkosti njeno grenko življenje, je začutila v

PODLISTEK

Madame Bovary

Roman. — Spisal Gustave Flaubert.

»Kdo je temu kriv?« je dejal Lheureux in se je priklonil porogljivo. »Dočim sem se jaz trudil kakor hlapec, ste vi živeli veselo.«

»Ne delajte mi moralnih pridig.«

»To ne škoduje nikoli.«

Kmalu ji je upadel pogum in jela je prositi. Da, celo pobožala je trgovca s svojo lepo, ozko, belo roko.

»Pustite to! Menili bodo, da me hočete zapeljati!«

»Vi ste lopov!« je zavpila.

»O, o, kaj govorite!« je odvrnil s smejom glasom.

»Jaz vas že razkrinkam! Povem že svojemu možu . . .«

»No, potem mi pokažem jaz nekaj, vašemu soprogu . . .«

la odvedena iz bojne črte od torpedovk, ki so videle, da je v nevarnosti. Dve drugi sovražni ladji ste bili postavljeni izven boja in ste se umaknili.

Po 600 strelah se je moralo sovražno brodovje, od katerega so bile tri enote napravljene nerabne, oddaljiti.

Spretnost in odločnost otomanskih artiljeristov, je nad vsako hvalo. Brzojavka končuje s pripombo, da Dardanel, ki brani tako junaki, ne bo mogel nihče forcirati.

Lažnjava poročila o nepovoljnem zdravstvenem stanju nemških čet v Belgiji.

BRUSELJ, 21. (Kor.) List »Antwerpen Metropole«, ki izhaja kot priloga londonskega lista »Standard«, list, ki mu je namenjen ščuvanje, si je naročil iz Amsterdamu poročilo, da zdravstveno stanje nemških čet v Belgiji ni dobro. Da se je pojavil epidemični legar in da leži v Antwerpen 12.000 bolnih. V Monsu da se nahaja polovica posadke v bolnišnicah.

Vse te govorice so debelo zlagane in tudi s tem ne izgledajo verjetnejše, da jih razširja »Exchange Telegraph«.

Podaljšanje moratorija v francoskem zavarovalništvu.

KOPENHAGEN, 21. (Kor.) V francoskem zavarovalništvu je bil podaljšan moratorij za 60 dni.

Ustavljeno franco-ki list.

ZENEVA, 21. (Kor.) Kakor poročajo listi, je bil »Libre parole« na odredbo ministrskega predsednika Vivianija za 14 dni ustavljen, ker je list pričel govor senatorja Villaina o londonskem socijalističnem kongresu, ki ga je hotel govoriti v senatu, kar pa mu je bilo zabranjeno.

Proces proti Dewetu.

BLOEMFONTEIN, 21. (Kor.) Pri razpravi proti Dewetu je izpovedal Steenkamp, da je Dewet rekel, ko je pred izbruhom revolucije govoril Barom, da so bili Nemci vedno prijatelji Larov. Potrdili so dogovor med nemškim guvernerjem južnoafriške Afrike in Maritzom, da bodo Nemci, ako se ustanovi južnoafriška republika, priznali njeno neodvisnost. Buri da bi morali odstopiti Nemcem samo kitske zatoke.

V nadaljnjem poteku izpovedih prič se je trdilo, da sta Dewet in Serfontein dne 2. novembra 1914 govorila 2000 močnemu poveljstvu pri Wenterburgu ter rekla, da nemiri niso od včeraj, temveč da se je pripravljalo že celo vrsto let, to je od tistega, ko je stopil Herzog iz kabineta. Herzog da je na njihovi strani.

Neosnovane obdolžitve, da bi Liberija ne bila nevtralna.

PARIZ, 21. (Kor.) V notni na častnikarstvo ministrstva poslati Liberije v Parizu je obdolžitvi, ki so jo listi dvignili proti vladi Liberije, ki da je nemškim vojnim ladjam dala dovolila zavetišče v angleških vodah. Poslatništvo je izjavilo, da se je vlada držala strogo nevtralnega ter pustila zapreti skladno z vsemi državami celo nemške in francoske brzojavne postaje z iskrami. Obdolžitve da so popolnoma neosnovane.

Francoski oficirji v srbski armadi.

MILAN, 21. (Kor.) Kakor poročajo »Corriere della Sera«, se nahaja v srbski armadi veliko število francoskih artiljerijskih oficirjev in da so bili nekateri fort opremljeni s težkimi topovi, ki so prispeli preko Soluna.

Pašić ni šel v Atene.

NIŠ, 21. (Kor.) Srbski tiskovni urad poroča:

V delu inozemskega časopisa razširjena vest v najnujnejšem odstopanju Pašića v Atene, je popolnoma napačna. Povod za te vesti je zamogo dati le potovanje gospe Pašićeve, ki je šla v inozemstvo.

Pogajanja med Bolgarsko in Rumunijo glede prevoza.

BUKAREŠT, 20. (Kor.) Pogajanja med Bolgarsko in Rumunijo glede prevoznega prometa med obema državama, so dovedla do ugodnega rezultata.

Generalna ravnateljstva železnice obeh držav izvršujejo sedaj posameznosti prevoznih določil.

Nemški državni kancelar se je vrnil v Berlin.

BERLIN, 21. (Kor.) Državni kancelar Bethmann-Hollweg je danes zjutraj zopet prispel semkaj.

sebi kes, ali bolje rečeno neznansko obžalovanje, ki je njeno strast še bolj podnetilo, mesto, da bi jo utešilo. Karel je sedel pri peči, kuril ogenj in si je mirno grel noge.

Mož, ki se je dolgočasil v svojem skrivališču, se je naenkrat zgenil.

»Kdo je gori?« je vprašal Karel.

»Nihče«, je dejala, »to je veter.«

Naslednjega dne — bila je nedelja — se je Ema odpeljala v Rouen in je obiskala vse bankirje, katerih imena je poznala.

Bili so vsi na letovisku ali pa so odpotovali. Ni se dala izlasku odpraviti in je vsakogar izmed njih, ki ga je dobila, vprašala za denar. Nekateri so se ji smejali v obraz. Nihče ji ni dal ničesar.

Ob dveh je hitela k Leonu in je potrkala na njegova vrata. Dolgo ji niso odprli. Slednjič se je prikazal.

»Kaj te je prineslo?«

»Ali ti je morda neprijetno?«

»Ne ... toda ...«

(Dalje.)

Izjemna določila za vpoklicane srednješolce.

DUNAJ, 20. (Kor.) Vsled odrejenega vpoklicanja letnikov 1895 in 1896 k črnovojniški službi z orožjem, je odredil naučni minister za dijake srednješolskih zavodov še sledeča nadaljna izjemna določila:

Vpoklicanim letnikom, vstevši letnik 1896, pripadajočim dijakom predzadnjega ali katerega drugega razreda (letnika) katere srednje šole, učiteljske, trgovske akademije ali navtične šole, se izroči v slučaju dejanskega vpoklicanja k aktivnemu vojaškemu službovanju, predčasno letno izpričevalo, če so v zadnjem semestru tako napredovali, da bi v slučaju nadaljevanja šolskega leta vsposobljenostno izpričevalo šolskega leta vsposobljenostno izpričevalo za višji razred in če so obiskovali zavod do njihovega faktilnega vpoklicanja k aktivni vojaški službi.

Privatisti smejo k izpitom predčasno.

Poznanjski nadškof umrl.

POZNANJ, 20. (Kor.) Poznanjski nadškof, dr. Likowski, je danes ob 7 zvečer umrl.

Svetovna razstava v San Franciscu.

SAN FRANCISCO, 21. (Kor.) Razstava je bila danes otvorjena.

Vojne priprave Japonske proti Kitajski.

LONDON, 21. (Kor.) Kakor poročajo »Daily Chronicle«, pripravljajo Japonske velike vojaške priprave. Vojne ladje so bile pozvane v domovino in inkskribiranih je bilo zanje 20.000 mož posadke. Okoli 35 oklopnih plovil in vojnih ladij križari ob kitajskem obrežju. Dva letnika starejšega moštva bosta mobilizirana, v Koreji pa bo proglašeno obsedeno stanje.

Skupni finančni minister odpotoval v Sarajevo.

BUDIMPEŠTA, 20. (Ogrski kor.) Skupni finančni minister dr. pl. Körber je danes odpotoval odhod v Sarajevo.

Avstrijsko v Ameriki najeto posojilo 25 milijonov dolarjev plačano.

DUNAJ, 20. (Kor.) Od dne 1. januarja zapadlih 4%, odstotnih avstrijskih dolarskih zakladnih listin v znesku 12 1/2 milijona dolarjev jih je bilo do sedaj prezentiranih v odkup in dejansko odkupljenih skoraj 11 1/2 milijona. Glede listin, ki se nahajajo v Ameriki se je izdal predpis, da se smejo odkupiti samo proti znani izjavi da nimajo na njih niti angleški niti francoski podaniki nobenega premoženjskega interesa.

Ker je bil dne 1. julija 1914 odkupljen prvi zapadli dolarski zakladni listin, je tako poravnano vse posojilo v znesku 25 milijonov dolarjev.

Žitni trg.

DUNAJ, 20. (Kor.) Danes se ni dobilo glavne vrste žita niti po najvišjih cenah. Postranski pridelki so se po razmerno višjih cenah lahko dobili in je bilo precej kupcev a nasprotno malo ponudnikov.

BUDIMPEŠTA, 20. (Kor.) Nobene kupčije. Pšenični otrobi trdno. Vreme se jasni.

Naročila smodnika v Ameriki.

FRANKFURT, 20. (Kor.) »Frankfurter Zeitung« poroča iz Londona: Kakor poročajo brzojavna vest lista »Financial News« iz New Yorka je tovarna smodnika v Dipontu dobila od zaveznikov naročila v znesku 53.000 dolarjev.

Carigrad.

Carigradska ožina je kot preliv iz Črnega morja v Sredozemsko morje znamenita in važna že od davnih časov. Po njej so narodi v prvih prastarih časih, ki se ne dajo določiti, mnogo prehajali iz svoje zibelci v Azijo na zapad v Evropo; a gotovo so jo napravila znamenito azijska plemena, ki so naselila južne dele Evrope. Kdaj je to bilo, o tem se daja le ugibati po tem, da so se oni deli azijskega pokolenja, ki so zasedli južne dele Azije, spuščali sem pred kakimi šeststisoč leti, kakor so to proračunali v najstarejših indijskih pesmih, ki se imenujejo veda. V tej dobi vsaj bi se mogli presekati zapadni Aziji v Evropo, a vsakako najprej v nje južne dele, ki so prodirali v Sredozemsko morje. Ta pot je vodila po severni in južni obali Črnega morja, ker so bile obali rek in morja najpripravnije za potovanje, ko je bila zemlja obraščena z gozdovi. Na tej poti je bil carigradska ožina eden najznamenitejših prehodov, torej že v prastari dobi velike važnosti.

V to prastaro dobo pada ustanovitev Carigrada. Traški poglavar Bizar je nekje na vzhodu iz Črnega morja v Bospor na obalah trškega Bospora postavil prvo gospodsko utrdbo v obrambo svoje vlasti v Traciji. To je bil začetek Bizzanca, imenovanega po njem. In drugi so dalje po tej obali postavili svoje dvorce, iz katerih je postal stari Bizant, današnji Carigrad. Na azijskih obalah pa so zopet tamošnji gospodarji postavili svoje utrdbe, da niso dovoljevali prehoda ne sem, ne tja, ali pa je bilo zlatom odkupiti prehod po Bosporu. Najznamenitejši gospodar je bil oni na vzhodu v Bospor iz Egejskega morja, kjer se razprostira trojanska poljana, nad katero se je dvigal ponosni lilion ali Troja. Tu, na tej poljani so se bile bitke za prehod mnogo stoletij ter je ponosna »kula« gospodarja tega lilion večkrat trpela in bila porušena do tal, o čemer jasno pričajo ruševine, raztrešene po griču trojanskem. Ali poslednji od teh vladarjev, Prijam je z vsemi svojimi maloazijskimi zavezniki in z vso svojo rodbo se svojo glavo in ponosno svojo »kulo« drago poplačal večletno borbo z Grki, ki so z združenimi močmi proslavili borbo grških narodov z njegovo premočjo na obalah, ki so

bile mnogo vredne za grško plovbo in trgovino. To mnogoletno borbo Grkov z maloazijskimi gospodarji po obalah je opelval narod grški v junakijskih pesmih, iz katerih sta nastali divni velepesmi ali epi pod imenom slepega pevca Homerja: Ilijada in Odiseja.

Borba za prehod po Bosporu je trajala gotovo mnogo stoletij, ker se vežejo žnjo najstarejše pripovedke in bajke, ki se pripovedujejo na vzhodu v staro grško zgodovino.

Taka pripovedka je ona o Argoplovcih ali Argonavti iz davne davnine grških plemen. Tam na izhodu pod Kavkazom je bila stara Kolhida, vojna dežela, po kateri je tekla reka Halis, polna zlatega zrnja. Modri gospodar te zemlje je lovil to zlato v reki z ovčjim runom in od tod je nastala pripovedka o zlatem runu, do katerega so imeli Grki za vsako ceno priti vled neke staro zaobljube. Po to runo je šlo torej poslanstvo na ladji Argo, a pot je vodila preko Bospora. Došli so tja srečno. se polastili runa in žnjim so odvalili črkerko gospodarja tega runa. Na potu nazaj je poslanstvo ponesrečilo ravno na prehodu, ki je dobil od Hele, odvedene hčere kralja Kolhide, ime Helespont. Tako okraščajo ženske vse podjetja starih Grkov in vse njihove pripovedke. Na Kreti jim pomaga Ariadna, v Kolhidi Hela, a na lilion je došla Helena, da ga končno pogubi. Praktični duh starih Grkov je znal vsikdar najti sredstev in načina, da doseže kako potrebno svrhu, in s tem duhom so vspevali vse detje, dokler so se mogli zjediniti. Vse obali Sredozemskega morja so bile zasedene po njih, a prodirali so na mnogih mestih tudi daleč v notranjost. (Dalje.)

Razne politične vesti.

Kaj bo po vojni? »Slovenski Tyždenik« stavi to vprašanje z cizrom na Slovake in pravi: Vsako vojujoča se stranka ima svoj program, ki ga hoče uresničiti po vojni. Vsaka hoče razbiti drugo. Toda načrti vojujočih se strank ne zanimajo Slovake, ki niti sedaj ne mislijo niti nikdar niso mislili na nikakršne državnotvorne načrte. Njim gre iz za to, kak bo slovaški svet po vojni, kako si uredi svojo slovaško skupnost in svoje življenje med Pažunom in Košicami. Narodno življenje Slovkov ni bilo nikdar odvisno in ni odvisno od onega, kar se godi v svetu. Odvisen bo od tega, kako si ga Slovaki uredi sami. Morajo si s svojim prazaklevanjem in svojimi delomi ustvariti pogode, ki jim bodo podlaga njihovega življenja. In iz tega izhaja, da bo njih življenje tako kakor ga bodo sami hoteli imeti. Vojna jim daje pouka v marsičem. Predvsem je tu velika ljubezen do rodne grude, ki se izraža v dejavnih posameznih armad. Samo ta ljubezen je mogla poroditi take trdovratne boje, kakor so se odigravali in se še odigravajo na južnem, zapadnem in severnem bojišču. Isti pravi: »Vsako ped zemlje branijo prvi in razum kmetskih sinov. To je dobro povedal general Borojevič, ki je rekel, da ni boljšega vojaka od ogrskega kmeta. Ljubezen do rodne grude se pokaže po vojni še večja. Naj se vojna konča tako ali tako, vsekakor pridemo do prepričanja, da smo si iznova pridobili grudo, na kateri živimo, in po vojni se bo ta naša ljubezen kazala v tem, da bomo kar najbolje obdelavali svojo grudo in da je ne prepustimo tujcu niti za obljube, niti za bogastvo. Drug pouk, ki nam ga daje vojna, je, da je le v edinstvi moč. Brez edinstvi ni uspeha niti na bojišču niti nikjer drugje. In vsako življenje je boj. Zato moramo priznati, da bo naša narodno življenje le tedaj dobro, ako bo temeljilo na podlagi močnega edinstva. Naj se konča vojna, kakor hoče, nam Slovakov ostane naša gruda in če bomo njo ljubili, ne sario z besedami, temveč tudi z dejanji, nam bo ta gruda podlaga za srečno življenje. Vojna zahteva i od nas veliko žrtve. Teh žrtve ne doprinašamo zato, da bi po vojni zahtevali kake izredne koncesije. Če iztegnemo roko po plačilo, ne bomo zahtevali ničesar drugega, nego to, kar smo zahtevali pred vojno in kar bi zahtevali tudi tedaj, ko bi vojna sploh ne bila izbruhnila. Torej samo ono, kar nam gre. Za svojo bodočnost se nam torej ni treba bati. Slabša pač nikakor ne bo, kakor je bila minulost, temveč bo gotovo boljša, lepša. A če so še ljudje, ki ne znajo dati odgovora na vprašanje, kaj bo po vojni, in ki žalostno zmagujejo z glavo, jih poučimo in opogumimo jih. To nam ukazuje ljubezen do rodne grude, katere usoda je odvisna od nas.« Ali se ne zdi, kakor da so ta izjavljajo pisana kakor nalašč tudi za nas Slovence?!

Domuče vesti.

Umrl je v Blatu na Korčuli 20. t. m. po dolgi in mučni bolezni odvetniški kandidat, g. Fran Bosnić, ki je znan po svojem službovanju pri tržaškem sodišču tudi tržaškemu Slovcem. Bil je vzoren narodnjak. Bila mu lahka zemlja domuča!

O ranjenih, odnosno bolnih vojakov. V pomočilo in kontumacijsko bolnišnico v ulici Fabio Severo so bili sprejeti Viktor Bressan od 8. lovnege bataljona, Viktor Balbi in Fran Burin od 5. domobranskega pešpolka, Ivan Deluk od 97. pešpolka, Ivan Visintin od 97. pešpolka, Nikolaj Rožič od 22. pešpolka, Alojzij Orzietti od 5. domobranskega pešpolka, Simeon Pinčan od 20. lovnege bataljona, Ivan Mase od 3. bataljona cesarskih lovcev, Martin Mikulič od 22. pešpolka, Ferdinand Otti od 4. pešpolka, Ivan Sirotič od 97. pešpolka, Josip Nežič od 5. domobranskega pešpolka, Marij Bressan od 0. pešpolka, Fran Tomažič od 26. domobranskega pešpolka ter črnovojniki Josip Skira, Leopold Mitč, Matevž Debernardi,

Fran Dermit, Jakob Babič I. in Jakob Babič II. — V pomočilo bolnišnico v zavodu »Avstro-amerikane« so bili sprejeti črnovojniki Alojzij Konrad, Ivan Leitner, Fran Rupp, Fran Rebernjak, Matevž Marc in Fran Graželj. Odpušeni so pa bili iz te pomožne bolnišnice Mehlo Okenič od 4. bosansko-hercegovega pešpolka ter črnovojniki Julij Buda (doma iz Trebiču). — V pomočilo bolnišnico v prostorih društva »Austria« je bil sprejet Adam Orlovsky od tukajšnje stotnije mladinskih strelav (doma iz Trsta). Odpušeni so pa bili iz te pomožne bolnišnice Anton Strattenholzer od 49. pešpolka, Božo Jukič od 22. pešpolka, Ivan Mitrovič od 26. domobranskega pešpolka, Ivan Vešnaver od 82. pešpolka Jakob Horvat od 25. pešpolka in Fran Mandl od 2. domobranskega pešpolka.

Zasačena tatova. Predsnočnim, okoli dveh popoldne, je neki redar, idoč po ulici del Valdirivo, slišal nekeke ropot: bilo je, kakor bi se bila nekoliko stresla železna vrata, ki so običajne pri trgovinah in ki se zapro s tem, da se jih potegne odzgoraj dol. Ropot je prihajal iz bližnje Poštne ulice. Redar je stopil hitreje in obenem bolj tiho in glej: v Poštni ulici je pred trgovino z jestvinami g. Leopolda Žgurja našel dva človeka, ki sta skušala odpreti vrata trgovine. Ko je pa hotel redar bližje, da bi ju prijel, sta onadva pobegnila. Vendar se je pa redarju posrečilo, da je enega ujel in ga odvedel na policijski komisariat v ulici di Torre bianca. Aretirani — pri katerem so našli več ključev — je bil 40letni težak Ivan Vavotac, ki prenočuje na ljudskem prenočišču v ulici Gaspere Gozzi. No, za sedaj bo pa vsaj nekaj časa stalno bival v ulici del Coroneo.

100 vreč cementa. Iz skladišča delniške družbe za izdelovanje portlandskega cementa, ki se nahaja na Marsovem polju št. 10, je pred več dni izginilo 100 vreč cementa, vrednega 255 kron. Izvedelo se je, da je cement kupil hišni posestnik Josip Lenardon, ki je pa zatrdil, da ga je kupil od težakov 31letnega Antona Čegule in 52letnega Rikarda Bertuzzija. Ta dva sta bila aretirana. Prvi priznava, da je sklenil z Lenardonom kupčijo glede cementa, a trdi, da je storil po nalogu neke druge osebe. Bertuzzi pa trdi, da sploh ni imel nič opraviti s tem cementom.

Dolgoprsna šivilja. Te dni je bila aretirana 32letna šivilja Amalija Primo, ker so jo zasačili, ko je v neki trgovini z manufakturnim blagom skrivala pod suknič razno blago, katerega seveda ni plačala. Izvršena je bila potem na njenem stanovanju v hiši št. 2 v ulici del Solitario hišna preiskava, vspeh katere je bil, da so našli še mnogo drugega raznih trgovinah ukradenega blaga in pa mnogo zastavnih listov, ki se vsi glase na zastavo raznega manufakturnega blaga. Vse skupaj, namreč blago, ki so je našli na stanovanju aretiranke in ono, ki je zastavljeno, je vredno kakih 1800 kron. Sicer so se že več časa razni trgovci z manufakturnim blagom pritoževali na policijo, da njim na neznan način zmanjkuje blago iz trgovin.

Deželno sodišče.

Brezuspešen rekurz.

Naš stari znanec Vincenc Pertot, o katerem smo že nekoč pisali, se je zagovarjal pred okrajnim sodnikom, ker je bil odnesel neki gostilničarki psa — na letovišče, kakor je on trdil — in mu dajal potem v neki žganjarni v žganju pomočnega kruha, ta naš stari znanec je zopet eno nakuril.

Neke sobote zvečer — pred kakimi petimi tedni — je naletel na prijatelja Frana Čibeja, ki je povabil njega in še nekega skupnega prijatelja, Gvidona Dovgana, na liter vina. Sli so v neko krčmo, v ulici di Romagna, kjer so spili več nego liter vina vsak. kar je vse plačal radodarni Čibej. In ko je plačal ves račun, mu je ostalo še celih 22 kron in še nekaj stotink, kar je zavozljal v vogel žepne rute ter vtaknil v žep. Malo zatem se je pa hotel vsekiniti in je v to svrhu segel v žep po ruto. A rute ni bilo v žepu. Čibeju ni bilo toliko zaradi nosa, kajti tega bi bil že potolažil na kak način tudi brez rute, a bilo mu je za krone, ki so bile zavozljavane v ruti. Pogledal je Dovgana in potem še Pertota; skoraj si ni upal nič reči, vendar je znil:

— Ej, prijatelja, šala je dobra, a s čim naj se useknem, če mi ne dasta rute nazaj? Dovgan in Pertot sta oba protestirala, da mu nista vzela rute, a Čibej je segel Pertotu z roko v jopičev žep in potegnil iz njega — svojo ruto. Pertot je pa še dalje protestiral, da ni on vzela rute:

— Ti si se zmotil in si vtaknil ruto v moj žep, namesto v svojega.

— Beži, beži! — je rekel Čibej in zaključil: — Pa naj bo kakor hoče, da se imam le s čim usekniti.

Nato so se razšli. Med potjo je pa začel Čibeju zopet nos nagajati in zopet je Čibej segel v žep po ruto, a rute zopet ni bilo. To je bilo pa tudi dobremu Čibeju že preveč: šel je na policijo in tam povedal, kaj in kako se mu je zgodilo, a policija je aretirala Vincenca Pertota ter ga izročila okrajnemu sodišču.

Par dni zatem je bil Pertot že pred okrajnim sodnikom Pratičem, kateremu je najodločnejše trdil, da je nedolžen, da ni vzel Čibeju rute iz žepa ne prvi ne drugokrat. Ko sta pa Čibej in Dovgan povedala sodniku, kako da se je privrkat našla ruta v Vincencovem žepu, ni hotel sodnik nikakor verjeti Pertotu ter ga je obsodil na teden dni zapora.

— Jaz pa te kazni ne sprejem! — je rekel Vincenc. — Rekuriram, rekuriram in rekuriram, ker sem nedolžen!

In vsled tega je moral čakati v zaporu skoraj mesec dni, da je na podlagi njegovega rekursa prišla njegova zadeva v drugi

inštanca pred sodnike deželnega sodišča.

In tudi tam je Vincenc na vse pretege zatrljaval svojo nedolžnost.

— Kako pa razlagate — ga je vprašal predsednik —, da se je ruta, prvič, ko je bila izginila iz Čibejevega žepa, našla v vašem žepu?

— Čibej sam jo je vtaknil v moj žep, namesto v svojega.

— To vendar ni mogoče!

— Kaj ni mogoče, ko je bil pa tako pijan, da skoraj še svojega nosa ni mogel najti; kako naj bi potem našel svoj žep?

Ker mu je predsednik opomnil, da se mu ne more verjeti, ker je bil že večkrat kaznovan zaradi tatvine, je Vincenc vzdiknil:

— To je že res, pa nisem nikdar še rekuriral. Sedaj pa res nisem kriv in zato sam rekuriral.

No, sodniki mu pa le niso verjeli ter so zavrnili njegov rekurz in potrdili razsodbo prvega sodnika, vsled česar je moral ubogi Vincenc zopet nazaj v zapor, da presedi odmerjeno mu kazen. In šel je molče in po-vešene glave.

ČEŠKO-BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA

(Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja ulici delle Poste štev. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI

se računajo po 4 stot. be-
Mastno tiskane besede se raču-
najo enkrat več. — Najmanjša
pristojbina znaša 40 stotink.

Pertot, urur, ulica Stadion št. 26!! 16

Išče se dečka za raznašati in druga mala dela. Vprašati v knjigarni Gorenjec & Co Trst, ul. Caserna št. 16. 92

Odda se takoj meblirana soba z eno posteljo pri slovenski družini. — Ulica Barriera vecchia št. 22, IV. nad. 110

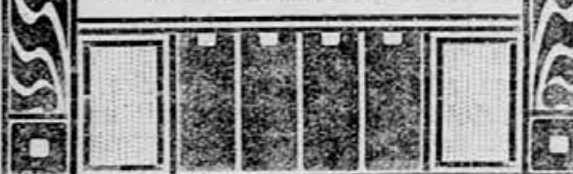
TISKARNA EDINOST

Telef. 11-57 TRST Telef. 11-57

ul. sv. Frančiška As. 20

Izvršuje tiskarska dela v najmodernejšem slogu, bodisi v priprostem ali večbarvnem tisku in po zmernih cenah. — Vizitnice, vabila, memorandum, zavitke, dopisnice, okrožnice, pismeni papir, trgovske cenike itd. P. n. naročnikom ugodni z izvršenjem naročila :: v najkrajšem času ::

Dnevnik „Edinost“ v Trstu

je izdal in založil naslednje knjige:

1. »VOHUN«. Spisal I. F. Cooper. — Cena K 1.60.
2. »TRI POVESTI GROFA LEVA TOLSTEGA«. — Cena 80 vin.
3. »KAZAKI«. Spisal L. N. Tolstoj. Poslovenil Josip Knaflič. — Cena K 1.60.
4. »PRVA LJUBEZEN«. Spisal I. Sjergiev Turgienjev. Poslovenil dr. Gustav Gregorin. — Cena 1 K.
5. »POLJUB«. Povest izgovskega življenja češkega ljudstva. Spisala Karolina Světa. Poslovenil F. P. — Cena 80 vin.
6. »BESEDA O SLOVANSKEM OBREDNEM JEZIKU PRI KATOL. JUGO-SLOVANI«. (Malo odgovora na škofa Nagla poslovno pastirsko pismo v pouk slov. ljudstvu.) — Cena 80 vin.
7. »IGRALEC«. Roman iz spominov mladenca. Ruski spisal F. M. Dostojevskij. Poslovenil R. K. — Cena K 1.60.
8. »JURKICA AGICEVA«. Spisal Ksaver Šandor-Ojalski. Prevel F. Orel. Cena K 2.—.
9. »UDOVICA«. Povest iz 18. stoletja. Napisal I. E. Tomić Poslovenil Stefan Klavš. Cena K 1.60.
10. »JUG«. Historičen roman. Spisal Prokop Chocholeušek. Poslovenil H. V. Cena K 3.—.
11. »VITEZ IZ RDECE HISE«. (Le Chevalier de Maisin rouge.) Roman iz časov francoske revolucije. Spisal Aleks. Dumas star. Prevel Ferdo Perhavec. — Cena K 2.50.